

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 august 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
120.	1	125.	12-15
— Ordonanță pentru ratificarea de către România a Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, adoptată la Madrid la 21 mai 1980.....		— Ordonanță privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului	
Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale	2-12	131.	15-16
		— Ordonanță pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat.....	

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru ratificarea de către România a Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, adoptată la Madrid la 21 mai 1980

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 1 lit. l) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se ratifică Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, adoptată la Madrid la 21 mai 1980.

Art. 2. — Depunerea instrumentelor de ratificare va fi însoțită de următoarele declarații:

a) România declară că aplicarea Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, menționată la art. 1, se subordonează încheierii unor acorduri interstatale, iar zona de

aplicare a prevederilor privind cooperarea transfrontalieră se poate extinde până la 25 km de la frontiera română, afară de cazurile în care este vorba de județele limitrofe;

b) România declară că, în sensul prevederilor art. 2 paragraful 2 din Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, colectivitățile, autoritățile sau organismele desemnate să exercite funcțiile regionale sunt, potrivit legislației în vigoare, consiliile județene și consiliile locale.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
p. Șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Ioan Onisei,
subsecretar de stat
p. Ministrul afacerilor externe,
Mihai Ungureanu,
secretar de stat
Ministrul reformei,
președintele Consiliului pentru Reformă,
Ioan Mureșan

CONSILIUL EUROPEI
Nr. 106

**CONVENȚIA-CADRU EUROPEANĂ
privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale*)**

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi și de a promova cooperarea între aceștia, considerând că, în termenii art. 1 din Statutul Consiliului Europei, acest scop va fi urmărit în special prin încheierea unor acorduri în domeniul administrativ, considerând că Consiliul Europei tinde să asigure participarea colectivităților sau autorităților teritoriale ale Europei la realizarea scopului său, considerând importanța pe care o poate avea pentru urmărirea acestui obiectiv cooperarea colectivităților sau autorităților teritoriale frontaliere în probleme cum sunt: dezvoltarea regională, urbană și rurală, protecția mediului înconjurător, ameliorarea infrastructurilor și serviciilor oferite cetățenilor și întraajutorarea în caz de calamități, considerând că experiența dobândită atestă faptul că cooperarea puterilor locale și regionale ale Europei este de natură să permită o mai bună îndeplinire a misiunii lor, că ea este susceptibilă mai ales să contribuie la punerea în valoare (valorificarea) și la dezvoltarea regiunilor frontaliere, hotărâte să favorizeze pe cât posibil această cooperare și să contribuie astfel la progresul economic și social al regiunilor frontaliere și la solidaritatea care unește popoarele europene, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Fiecare parte contractantă se angajează să faciliteze și să promoveze cooperarea transfrontalieră între colectivitățile sau autoritățile teritoriale aflate sub jurisdicția sa și colectivitățile sau autoritățile teritoriale care depind de competența altor părți contractante. Ea se va strădui să promoveze încheierea de acorduri și aranjamente care se vor dovedi necesare în acest scop, cu respectarea dispozițiilor constituționale proprii fiecărei părți contractante.

ARTICOLUL 2

1. Este considerată ca fiind cooperare transfrontalieră, în sensul prezentei convenții, orice concertare care vizează întărirea și dezvoltarea raporturilor de vecinătate între colectivități sau autorități teritoriale ce depind de două sau mai multe părți contractante, precum și încheierea de acorduri și înțelegeri utile în acest scop. Cooperarea transfrontalieră se va exercita în cadrul competențelor colectivităților sau autorităților teritoriale, astfel cum sunt ele definite de dreptul intern. Sfera și natura acestor competențe nu sunt afectate de prezenta convenție.

2. În sensul prezentei convenții, prin expresia *colectivități sau autorități teritoriale* se înțelege colectivitățile, autoritățile sau organismele care exercită funcții locale și regionale și sunt considerate ca atare în dreptul intern al fiecărui stat. Totuși fiecare parte contractantă poate, în momentul semnării prezentei convenții sau pe calea unei comunicări ulterioare secretarului general al Consiliului Europei, să desemneze colectivitățile, autoritățile sau organismele, obiectele și formele la care ea înțelege să limiteze câmpul de aplicare sau pe care înțelege să le excludă din câmpul de aplicare a prezentei convenții.

ARTICOLUL 3

1. Conform prezentei convenții, părțile contractante vor favoriza, sub rezerva dispozițiilor art. 2 paragraful 2, inițiativele și înțelegerile-cadru dintre colectivități și autorități teritoriale, elaborate în cadrul Consiliului Europei. Ele vor putea, în cazul în care consideră necesar, să ia în considerare modelele de acorduri interstatale, bilaterale sau multilaterale, schițate în cadrul Consiliului Europei și destinate

să faciliteze cooperarea între colectivitățile și autoritățile teritoriale.

Aranjamentele și acordurile ce urmează a fi încheiate vor putea să se inspire mai ales din modelele și schemele de acorduri, de statute și de contracte anexate la prezenta convenție, numerotate 1.1—1.5 și 2.1—2.6, cu adaptările pe care le impune situația specială proprie fiecărei părți contractante. Aceste modele și scheme de acorduri, de statute și de contracte, fiind de natură indicativă, nu au valoare convențională.

2. În cazul în care părțile contractante consideră necesar să încheie acorduri interstatale, aceste acorduri pot, în special, să fixeze cadrul, formele și limitele în care au posibilitatea de a acționa colectivitățile și autoritățile teritoriale la care se referă cooperarea transfrontalieră. De asemenea, fiecare acord poate determina colectivitățile sau organismele cărora acesta li se aplică.

3. Dispozițiile de mai sus nu afectează posibilitatea părților contractante de a recurge de comun acord la alte forme de cooperare transfrontalieră. De asemenea, dispozițiile prezentei convenții nu ar putea fi interpretate ca făcând caduce acordurile de cooperare deja existente.

4. Acordurile și înțelegerile vor fi încheiate cu respectarea competențelor prevăzute de dreptul intern al fiecărei părți contractante în materie de relații internaționale și de orientare politică generală, precum și cu respectarea regulilor de control sau de tutelă la care sunt supuse colectivitățile sau autoritățile teritoriale.

5. În acest scop, fiecare parte contractantă poate, în momentul semnării prezentei convenții sau pe calea unei comunicări ulterioare secretarului general al Consiliului Europei, să indice autoritățile care, conform dreptului său intern, sunt competente să exercite controlul sau tutela față de colectivitățile și autoritățile teritoriale respective.

ARTICOLUL 4

Fiecare parte contractantă se va strădui să rezolve dificultățile de ordin juridic, administrativ sau tehnic de natură să împiedice dezvoltarea și buna funcționare a cooperării transfrontaliere și se va consulta, la nevoie, cu partea sau părțile contractante interesate.

*) Traducere.

ARTICOLUL 5

În cazul unei cooperări transfrontaliere întreprinse conform dispozițiilor prezentei convenții, părțile contractante vor analiza oportunitatea de a acorda colectivităților sau autorităților teritoriale participante aceleași facilități ca și în cazul în care cooperarea s-ar exercita pe plan intern.

ARTICOLUL 6

Orice parte contractantă va furniza, în măsura posibilului, informațiile ce-i vor fi cerute de o altă parte contractantă, cu scopul de a facilita realizarea de către aceasta a obligațiilor care îi incumbă în virtutea prevederilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 7

Fiecare parte contractantă va veghea ca atât colectivitățile, cât și autoritățile teritoriale respective să fie informate asupra mijloacelor de acțiune care le sunt oferite de prezenta convenție.

ARTICOLUL 8

1. Părțile contractante vor transmite secretarului general al Consiliului Europei orice informație relevantă privind acordurile și înțelegerile vizate la art. 3.

2. Orice propunere făcută de una sau de mai multe părți contractante pentru a completa sau a dezvolta convenția sau modelele de acorduri și de aranjamente va fi transmisă secretarului general al Consiliului Europei. Acesta o va supune Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, care va decide asupra rezolvării sale.

ARTICOLUL 9

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată, acceptată sau aprobată. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe lângă secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare după 3 luni de la depunerea celui de-al patrulea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare, cu condiția ca cel puțin două dintre statele care au îndeplinit această formalitate să aibă o frontieră comună.

3. Ea va intra în vigoare, față de orice stat semnatar care o va ratifica, accepta sau aproba ulterior, după 3 luni

de la data depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 10

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea hotărî, cu unanimitatea voturilor exprimate, invitarea oricărui stat european nemembru de a adera la prezenta convenție. Această invitație va trebui să primească acordul expres al fiecăruia dintre statele care au ratificat convenția.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea pe lângă secretarul general al Consiliului Europei a unui instrument de aderare, care va avea efect după 3 luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 11

1. Orice parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 12

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții conform dispozițiilor art. 9;
- d) orice declarație primită conform dispozițiilor paragrafului 2 al art. 2 sau ale paragrafului 5 al art. 3;
- e) orice notificare primită conform dispozițiilor art. 11 și data la care denunțarea va avea efect.

Întocmită la Madrid la 21 mai 1980, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii certificate de conformitate fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei și oricărui stat invitat să adere la prezenta convenție.

ANEXĂ¹⁾

MODELE ȘI SCHEME

de acorduri, statute și contracte în materie de cooperare transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale

Acest sistem gradual de acorduri-model a fost conceput distingându-se două categorii principale, definite în funcție de nivelul încheierii acordului:

- modele de acorduri interstatale privind cooperarea transfrontalieră la nivel regional și local;
- scheme de acorduri, contracte și statute, care pot servi ca bază a cooperării transfrontaliere între autorități sau colectivități teritoriale.

Așa cum reiese din tabloul de mai jos, doar cele două modele de acorduri interstatale privind promovarea cooperării transfrontaliere și concertarea regională transfrontalieră sunt exclusiv de competența statelor.

Celelalte acorduri interstatale nu fac decât să fixeze cadrul juridic care permite realizarea de acorduri sau de

contracte între autorități sau colectivități teritoriale, ale căror scheme respective sunt situate în cea de-a doua categorie.

1. Modele de acorduri interstatale*Clauze generale pentru acordurile interstatale*

1.1. Model de acord interstatal privind promovarea cooperării transfrontaliere;

1.2. Model de acord interstatal privind concertarea regională transfrontalieră;

1.3. Model de acord interstatal privind concertarea locală transfrontalieră;

¹⁾ După cum s-a indicat la art. 3 paragraful 1 alineatul al doilea al convenției, modelele și schemele de acorduri, statute și contracte fiind de natură indicativă, ele nu au valoare convențională.

1.4. Model de acord interstatal privind cooperarea contractuală transfrontalieră între autorități locale;

1.5. Model de acord interstatal privind organismele de cooperare transfrontalieră între autorități locale.

2. Scheme de acorduri, statute și contracte de încheiat între autorități locale

2.1. Schemă de acord pentru crearea unui grup de concertare între autorități locale;

2.2. Schemă de acord pentru coordonarea în gestiunea de afaceri publice locale transfrontalieră;

2.3. Schemă de acord pentru crearea de asociații transfrontaliere de drept privat;

2.4. Schemă de contract de furnizare sau prestare de servicii între colectivități locale frontaliere (de tip „drept privat“);

2.5. Schemă de contract de furnizare sau prestare de servicii între colectivități locale frontaliere (de tip „drept public“);

2.6. Schemă de acord pentru crearea de organisme de cooperare intercomunală transfrontalieră.

1. Modele de acorduri interstatale

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Sistemul de acorduri interstatale are drept scop, în special, de a fixa în mod precis cadrul, formele și limitele în care statele doresc să vadă acționând colectivitățile teritoriale, precum și de a elimina incertitudinile juridice de natură să genereze probleme (definirea dreptului aplicabil, jurisdicții competente, recursuri posibile etc.).

Pe de altă parte, încheierea de acorduri interstatale între statele interesate, care favorizează dezvoltarea cooperării transfrontaliere între autorități locale, ar avea fără îndoială consecințe favorabile pe următoarele planuri:

- consacrarea oficială a legitimității acestor procedee de cooperare și încurajare a autorităților locale de a recurge la ele;

- rolul și condițiile de intervenție a autorităților de tutelă, de supraveghere sau de control;

- misiunea de informare reciprocă a statelor;

- legăturile susceptibile de a fi create între aceste forme de cooperare și alte proceduri de acțiuni concertate la nivelul zonelor de frontieră;

- modificarea unor reguli juridice sau a unor interpretări ale acestora, care constituie obstacole pentru cooperarea transfrontalieră etc.

Sistemul de modele de acord cu „sertare“, descris în schema care figurează mai sus, permite guvernelor să plaseze cooperarea frontaliere în cadrul care le convine cel mai mult, pornind de la un minim constituit de acordul referitor la promovarea cooperării transfrontaliere (1.1) și deschizând „sertarele“ pe care le-au admis (modele de acord 1.2—1.5). Deschiderea unui singur „sertar“, ca și cea a mai multor „sertare“, chiar a tuturor „sertarelor“, se poate concepe perfect în același timp sau în perioade succesive. Este evident că în cazul unor acorduri între state care au deja sisteme de drept foarte apropiate, de exemplu statele scandinave, recurgerea la acorduri atât de precise ar putea să nu se impună.

Clauze generale pentru modelele de acord 1.1— 1.5

ARTICOLUL a)

1. Sunt considerate *autorități locale*, în sensul prezentului acord, autoritățile, colectivitățile sau organismele care exercită funcții locale potrivit dreptului intern al fiecărui stat.

2. Sunt considerate *autorități regionale*, în sensul prezentului acord, autoritățile, colectivitățile sau organismele care exercită funcții regionale potrivit dreptului intern al fiecărui stat²⁾.

ARTICOLUL b)

Prezentul acord nu aduce atingere modurilor de cooperare transfrontalieră care există, sub diverse forme, în statele-părți, mai ales celor care au fost stabilite pe baza unui acord internațional.

ARTICOLUL c)

Părțile vor informa autoritățile regionale și locale despre mijloacele de acțiune care le sunt oferite și le vor încuraja să recurgă la acestea.

ARTICOLUL d)

Termenii *autoritățile superioare* din prezentul acord se referă la autoritățile guvernamentale, de tutelă, de control, de supraveghere, astfel cum sunt ele determinate de fiecare parte.

ARTICOLUL e)

Sfera și natura competențelor autorităților locale, așa cum sunt ele definite de către dreptul intern al statelor-părți, nu sunt în nici un fel modificate prin prezentul acord.

ARTICOLUL f)

Fiecare stat poate, în orice moment, să desemneze zonele de pe teritoriul său, obiectele și formele de cooperare care sunt excluse de la aplicarea prezentului acord.

Totuși această desemnare nu poate aduce atingere drepturilor dobândite în cadrul cooperărilor deja realizate.

ARTICOLUL g)

Părțile îl vor informa pe secretarul general al Consiliului Europei asupra activităților comisiilor, comitetelor și ale altor organe investite cu o misiune de aplicare a prezentului acord.

ARTICOLUL h)

Părțile vor putea aduce prezentului acord, printr-un simplu schimb de note, modificări de mică importanță, a căror aplicare în practică le recomandă ca oportune.

ARTICOLUL i)

1. Fiecare dintre părți va notifica celeilalte părți îndeplinirea procedurilor cerute de dreptul său intern pentru intrarea în vigoare a prezentului acord, care va avea efect la data ultimei notificări.

2. Prezentul acord este încheiat pe o durată de 5 ani de la data intrării sale în vigoare. Dacă nu va fi denunțat cu 6 luni înaintea expirării sale, acordul va fi reînnoit prin tacită reconducțiune și în aceleași condiții pe o perioadă de 5 ani și așa mai departe.

3. Partea care notifică denunțarea acordului poate limita acest act la unele articole expres desemnate, la anumite regiuni geografice sau la anumite domenii de activitate. În acest caz, acordul rămâne parțial în vigoare, cu excepția denunțării de către cealaltă sau celelalte părți, în termen de 4 luni de la notificarea prin care li se anunță denunțarea parțială.

²⁾ Acest paragraf 2 este suprimat pentru modelele de acord 1.3, 1.4 și 1.5.

4. Părțile pot conveni în orice moment să suspende aplicarea prezentului acord pe o durată nedeterminată. Ele pot, de asemenea, hotărî ca activitatea unei comisii sau a unui comitet determinat să fie suspendată sau întreruptă.

1.1. Model de acord interstatal privind cooperarea transfrontalieră

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Este vorba de un model de acord interstatal conținând dispoziții generale de bază și susceptibil de a fi încheiat fie de sine stătător, fie împreună cu unul sau mai multe modele de acorduri interstatale care figurează mai jos.

Guvernele.....

și ale,

conștiente de avantajele cooperării transfrontaliere, astfel cum sunt definite în Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, au convenit asupra dispozițiilor următoare:

ARTICOLUL 1

Părțile se angajează să caute și să promoveze mijloacele unei cooperări transfrontaliere atât la nivel regional, cât și local.

Prin *cooperare transfrontalieră* ele înțeleg orice măsuri concertate cu caracter administrativ, tehnic, economic, social sau cultural, apte să întărească și să dezvolte raporturile de vecinătate în zone situate de fiecare parte a frontierei, precum și încheierea de acorduri adecvate, în vederea rezolvării problemelor ce pot apărea în acest domeniu.

Aceste măsuri vor putea tinde în special la ameliorarea condițiilor dezvoltării regionale și urbane, a protecției bogățiilor naturale, a întraajutorării în caz de dezastru și de calamitate, precum și la ameliorarea serviciilor acordate populației.

ARTICOLUL 2

Părțile fac eforturi, prin consultare reciprocă, de a asigura autorităților regionale care țin de resortul lor mijloacele corespunzătoare care să le permită stabilirea între ele a unor legături de colaborare.

ARTICOLUL 3

Ele vor face eforturi, de asemenea, pentru favorizarea inițiativelor autorităților locale, în vederea stabilirii și dezvoltării colaborării transfrontaliere.

ARTICOLUL 4

În cazul unei cooperări transfrontaliere întreprinse conform prezentului acord, autoritățile și colectivitățile locale și regionale care participă vor beneficia de aceleași facilități și de aceeași protecție ca și în cazul în care cooperarea s-ar exercita pe plan intern.

Autoritățile competente ale fiecărei părți vor veghea să fie prevăzute creditele necesare acoperirii cheltuielilor de funcționare a organelor însărcinate să promoveze cooperarea transfrontalieră vizată în prezentul acord.

ARTICOLUL 5

Fiecare parte va însărcina un anumit organ, comisie sau instituție pe care o va desemna să examineze legislația și reglementarea națională în vigoare, pentru a propune modificarea dispozițiilor susceptibile să împiedice dezvoltarea cooperării locale transfrontaliere. Aceste organe vor studia în special ameliorarea dispozițiilor fiscale și vamale, regulile

în materie de schimb și de transfer de capitaluri, precum și procedurile ce reglementează intervenția autorităților superioare, îndeosebi în materie de tutelă sau de control.

Înainte de a lua măsurile vizate la alineatul precedent, părțile interesate se vor pune de acord, dacă va fi cazul, și își vor comunica informațiile necesare.

ARTICOLUL 6

Părțile vor veghea la găsirea, pe cale de arbitraj sau în alt mod, a unei soluții pentru problemele litigioase de importanță locală a căror reglementare prealabilă ar fi necesară pentru reușita acțiunilor de colaborare transfrontalieră.

1.2. Model de acord interstatal privind concertarea regională transfrontalieră

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Acest acord poate fi încheiat fie individual, fie împreună cu unul sau mai multe modele de acorduri interstatale (textele 1.1–1.5).

ARTICOLUL 1

În vederea promovării concertării transfrontaliere în regiunea definită în anexa la prezentul acord, părțile vor constitui o comisie mixtă, denumită în continuare *comisie*, având, dacă este cazul, unul sau mai multe comitete regionale, denumite în continuare *comitete*, însărcinate cu tratarea problemelor relative la concertarea transfrontalieră.

ARTICOLUL 2

1. Comisia și comitetul vor fi formate din delegații compuse la inițiativa fiecăreia dintre părți.

2. Delegațiile comisiei vor fi compuse din maximum 8 membri, dintre care cel puțin 3 reprezintă autoritățile regionale. Președinții delegațiilor în comitete sau reprezentanții lor vor participa, cu vot consultativ, la lucrările comisiei³⁾.

3. Comitetele, formate din... delegații de... membri, sunt constituite la inițiativa comisiei și în înțelegere cu autoritățile regionale și locale din zonele frontaliere vizate prin prezentul acord. Delegațiile în comitete vor fi compuse din reprezentanți ai acestor autorități sau ai organismelor regionale sau locale. În plus, un delegat va fi desemnat de autoritățile centrale. Acesta din urmă va fi, dacă este cazul, ales din organele care reprezintă autoritățile centrale în zonele frontaliere care intră în competența comitetelor.

4. Comisia se reunește cel puțin o dată pe an. Comitetele se întrunesc oricât de des va fi nevoie, dar cel puțin de două ori pe an.

5. Comisia și comitetele stabilesc regulamentul lor interior.

ARTICOLUL 3

Fiecare dintre părți suportă cheltuielile delegației sale în comisie.

Cheltuielile delegațiilor în comitete vor fi suportate de autoritățile care au constituit aceste delegații.

ARTICOLUL 4

Pentru a se asigura coordonarea și continuitatea lucrărilor comisiei și ale comitetelor, părțile vor crea, ori de câte ori va fi nevoie, un secretariat ale cărui componentă, sedii, modalități de funcționare și finanțare sunt stabilite printr-un aranjament *ad-hoc* între părți, la propunerea comisiei sau, în lipsa acestuia, de comisia însăși.

³⁾ Cifrele relative la numărul membrilor comisiei nu au decât un caracter indicativ și vor trebui adaptate la situațiile concrete, ca, de altfel, ansamblul dispozițiilor acestui model de acord. Autorii modelelor de acord au vrut să sublinieze prin aceste cifre necesitatea de a crea comisii compuse dintr-un număr limitat de membri, capabili să lucreze cu eficacitate. Pe de altă parte, aceștia au vrut, de asemenea, să dea indicații privind proporția, pe de o parte, între reprezentanții autorităților centrale și, pe de altă parte, reprezentanții autorităților regionale.

ARTICOLUL 5

Zonele frontaliere la care se extinde aplicarea prezentului acord vor fi determinate într-o anexă la acord, anexă al cărui conținut va putea fi modificat printr-un simplu schimb de note.

ARTICOLUL 6

1. Chestiunile care fac obiectul concertării transfrontaliere sunt cele care se pun în următoarele domenii⁴⁾:

- dezvoltarea urbană și regională;
- transporturi și comunicații (transporturi în comun, drumuri și autostrăzi, aeroporturi comune, căi fluviale, porturi maritime etc.);
- energie (centrale pentru producere de energie, furnizări de gaz, electricitate, apă etc.);
- protecția naturii (situri ce trebuie protejate, zone de recreere, parcuri naturale etc.);
- protecția apelor (lupta împotriva poluării, construirea de stații de epurare etc.);
- protecția aerului (poluarea atmosferică, lupta împotriva zgomotului, zone de liniște etc.);
- învățământ, formare profesională și cercetare;
- sănătate publică (de exemplu, utilizarea unui centru de sănătate situat într-una din zone, de către locuitorii celeilalte zone);
- cultură, timp liber și sport (teatre, orchestre, centre sportive, colonii de vacanță, case ale tinerilor etc.);
- întrajutorare în caz de catastrofă (incendii, inundații, epidemii, accidente de avion, cutremure de pământ, accidente la munte etc.);
- turism (realizări comune pentru promovarea turismului);
- probleme legate de muncitorii frontaliери (facilități de transport, de cazare, securitate socială, chestiuni fiscale, probleme de angajare și de șomaj etc.);
- proiecte de activități economice (proiecte de implementare industrială etc.);
- proiecte diverse (uzină de tratare a deșeurilor, construire de canale de scurgere etc.);
- ameliorarea structurii agrare;
- infrastructură socială.

2. Părțile vor putea hotărî, printr-un simplu schimb de note, modificarea acestei liste.

ARTICOLUL 7

1. Cu excepția unor dispoziții speciale, comisia este însărcinată să trateze chestiunile generale și chestiunile de principiu, cum sunt: elaborarea programelor pentru comitete, coordonarea și contactele cu administrațiile centrale interesate, precum și cu comisii mixte create înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. Comisia are, în special, sarcina de a sesiza, dacă este cazul, guvernele respective asupra recomandărilor sale și asupra celor ale comitetelor sale, precum și asupra unor eventuale proiecte vizând încheierea de acorduri internaționale.

3. Comisia poate face apel la experți pentru studiul unor chestiuni deosebite.

ARTICOLUL 8

1. Comitetele au, în principal, sarcina de a studia problemele care se pun în domeniile vizate de art. 6 și de a face propuneri și recomandări în legătură cu acestea. Ele pot fi sesizate de comisie, de autoritățile centrale, regionale sau locale ale părților, precum și de instituții, asociații sau

alte organisme de drept public sau privat. Ele pot, de asemenea, să se sesizeze din proprie inițiativă.

2. Comitetele pot constitui, pentru studierea acestor probleme, grupuri de lucru. Ele pot, de asemenea, să facă apel la experți și să ceară avize legale sau rapoarte tehnice. Comitetele trebuie să procedeze în așa fel încât o consultare cât mai largă cu putință să conducă la rezultate care să corespundă intereselor populațiilor respective.

ARTICOLUL 9

1. Comitetele informează comisia asupra chestiunilor supuse examinării lor, precum și asupra concluziilor la care au ajuns.

2. Dacă concluziile necesită decizii la nivelul comisiei sau al guvernelor respective, comitetele vor formula recomandări în acest sens, adresate comisiei.

ARTICOLUL 10

1. Atât comisia, cât și comitetele sunt abilitate să regleze, cu acordul membrilor lor, chestiunile de interes comun, în măsura în care membrii lor au competență potrivit legislației respective a părților.

2. Comisia și comitetele se vor informa reciproc asupra deciziilor luate în legătură cu aceasta.

ARTICOLUL 11

1. Delegațiile din cadrul comisiei sau al comitetelor se vor informa reciproc asupra măsurilor luate de autoritățile competente ca urmare a recomandărilor formulate sau a proiectelor de acorduri elaborate conform art. 7.2 și 9.2.

2. Comisia și comitetele vor examina acțiunea ce ar trebui întreprinsă ca urmare a dispozițiilor luate de autoritățile competente vizate în primul alineat.

1.3. Model de acord interstatal cu privire la concertarea locală transfrontalieră

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Acest acord poate fi încheiat fie individual, fie împreună cu unul sau mai multe modele de acorduri interstatale (textele 1.1–1.5).

ARTICOLUL 1

În vederea unei mai bune informări reciproce și a dezvoltării concertării între autoritățile locale de o parte și de cealaltă a frontierelor, părțile invită aceste autorități să examineze împreună problemele locale de interes comun în cadrul grupurilor de concertare.

ARTICOLUL 2

Regulile de funcționare a acestor grupuri sunt definite prin acord între membrii lor. Autoritățile superioare sunt asociate la lucrările lor sau informate asupra acestora.

Grupurile de concertare sunt asociate la lucrările comisiilor regionale de concertare transfrontalieră în condițiile definite de acestea din urmă, dacă astfel de comisii au fost create în regiunea luată în considerare. În mod reciproc, aceste comisii contribuie la lucrările grupurilor.

Ele pot, de asemenea, interveni ca grupuri de consultare în cadrul aplicării unor acorduri interstatale specifice, încheiate în domeniul cooperării transfrontaliere.

ARTICOLUL 3

Vocația grupurilor de concertare este de a asigura schimbul de informații, consultarea reciprocă, studiul unor chestiuni de interes comun, definirea unor obiective identice.

⁴⁾ Această listă nu are decât o valoare indicativă și va trebui adaptată la fiecare caz de cooperare. Ea nu poate fi interpretată ca modificând competențele diferitelor autorități teritoriale potrivit dreptului intern. Într-adevăr, în cadrul comisiei sunt reprezentate atât autoritățile centrale, cât și cele regionale.

Activitatea lor se efectuează cu respectarea responsabilităților proprii membrilor lor și nu implică nici un transfer de competență.

Totuși, în cadrul unor acorduri de cooperare, membrii acestor grupuri pot defini în comun, în mod valabil, măsurile sau restricțiile care călăuzesc acțiunile lor respective sau procedurile de consultări prealabile pe care înțeleg să le urmeze.

ARTICOLUL 4 (variantă)

În vederea facilitării activității acestor grupuri de concertare, autoritățile locale interesate pot crea, în limitele puterilor care sunt atribuite de dreptul intern, asociații destinate să furnizeze un suport juridic cooperării lor.

Aceste asociații vor fi constituite pe baza dreptului civil al asociațiilor sau al dreptului comercial al unuia dintre statele respective. Pentru aplicarea regimului juridic adoptat se face, dacă este cazul, abstracție de condițiile, formalitățile sau autorizațiile speciale legate de cetățenia membrilor acestor asociații.

Informațiile transmise autorităților superioare, conform art. 2, vor conține orice informație privind activitățile asociațiilor vizate în prezentul articol.

1.4. *Model de acord interstatal privind cooperarea frontalieră contractuală între autorități locale*

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Acest acord poate fi încheiat fie individual, fie împreună cu unul sau mai multe modele de acorduri interstatale (textele 1.1–1.5).

ARTICOLUL 1

Cooperarea transfrontalieră între autorități locale este realizată, în special, prin intermediul contractelor care au obiect administrativ, economic sau tehnic.

ARTICOLUL 2

Contractele de cooperare transfrontalieră sunt încheiate de autoritățile locale în limitele competenței lor, așa cum aceasta rezultă din dreptul intern.

Ele se referă mai ales la furnizarea de prestații sau de servicii, la realizarea unor acțiuni comune, la crearea de asociații constituite pe baza dreptului civil sau comercial al unuia dintre statele-părți sau la participarea la astfel de asociații⁵⁾.

ARTICOLUL 3

Cocontractanții definesc dreptul aplicabil la contractele menționate, prin referire la dreptul contractelor (public și privat) al unuia dintre statele-părți la prezentul acord.

Ei determină, de asemenea, în măsura în care este necesar, derogările ce pot fi aduse la dispozițiile neconstrângătoare ale acestui drept.

În absența unei stipulații relevante în contract, dreptul aplicabil este cel al statului de care depinde autoritatea locală, care, în virtutea acordului, este însărcinată cu executarea celei mai importante prestații în natură sau, în lipsă, autoritatea locală al cărei angajament financiar este cel mai important.

În orice situație, cetățenii fiecăreia dintre autoritățile locale care sunt părți la contract păstrează împotriva acestora orice drept de acțiune și de recurs de care ar fi beneficiat față de autoritățile menționate, dacă acestea ar fi păstrat față de ele sarcina de a efectua prestări, furnizări sau servicii. Autoritățile locale care fac obiectul unei astfel

de acțiuni sau recurs dispun de dreptul de a face recurs împotriva autorităților locale care și-au asumat sarcina prestărilor, furnizărilor sau serviciilor.

ARTICOLUL 4

Proiectele de încheiere sau de modificare de contracte sunt supuse simultan, în fiecare stat, regulilor ordinare care reglementează intervenția autorităților superioare. Totuși nici o aprobare nu este cerută din partea autorităților care sunt părți la contract. Orice hotărâre a unei autorități superioare, care tinde să împiedice încheierea sau aplicarea ori să provoace rezilierea unui contract de cooperare transfrontalieră, implică o concertare prealabilă cu autorități superioare omoloage ale altor state interesate.

ARTICOLUL 5

În caz de litigiu, dreptul aplicabil definește jurisdicția competentă. Totuși contractele de cooperare transfrontalieră pot prevedea clauze de arbitraj. Persoanele beneficiare și terții își păstrează totuși posibilitățile de recurs existente împotriva autorităților locale ale statului de care depind, aceste autorități având sarcina de a se întoarce împotriva cocontractantului în culpă.

Autoritățile superioare vor lua toate măsurile ce le stau în putere pentru a asigura o promptă executare a sentințelor judiciare, indiferent de naționalitatea tribunalului care le-a pronunțat.

ARTICOLUL 6

Contractele încheiate în cadrul prezentului acord își mențin valabilitatea și după denunțarea sa. Totuși contractele vor conține o clauză care va autoriza părțile să le rezilieze cu respectarea unui preaviz de cel puțin 5 ani, în cazul în care prezentul acord va fi fost el însuși denunțat. Statele-părți vor avea facultatea de a asigura aplicarea acestei clauze.

1.5. *Model de acord interstatal privind organismele de cooperare transfrontalieră între autorități locale*

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Acest acord poate fi încheiat fie individual, fie împreună cu unul sau mai multe modele de acorduri interstatale (textele 1.1–1.5).

ARTICOLUL 1

Pentru scopurile care, în virtutea dreptului intern, pot fi realizate în cadrul unei asociații sau al unui sindicat, colectivitățile locale și alte persoane de drept public pot participa la asociații sau sindicate ale puterilor locale, constituite pe teritoriul unei alte părți, conform dreptului intern al acesteia.

ARTICOLUL 2

În limitele atribuțiilor membrilor lor, asociațiile sau sindicatele vizate la art. 1 au dreptul de a-și exercita activitățile ce decurg din scopul lor social pe teritoriul fiecăreia dintre părțile interesate. Acestea sunt supuse regulilor stabilite de acest stat, cu excepția derogărilor admise de acesta.

ARTICOLUL 3

1. Actul constitutiv al asociației sau al sindicatului și statutele, precum și modificările acestor acte sunt supuse aprobării autorităților superioare ale tuturor colectivităților locale participante. Același lucru este valabil în ceea ce privește intrarea într-o asociație sau într-un sindicat deja existent.

⁵⁾ Coerența acordului ar subzista chiar dacă acest alineat nu ar fi inclus aici.

2. Aceste acte și aprobarea lor vor fi aduse la cunoștință tuturor populațiilor interesate, potrivit modalităților de asigurare a publicității aplicate în fiecare stat. Același lucru este valabil pentru orice schimbare a sediului social, precum și pentru orice decizie privind persoanele apte să angajeze asociația sau sindicatul și limitele competențelor lor.

3. Actele de mai sus vor fi întocmite în limbile oficiale folosite în fiecare dintre statele în care acestea vor trebui să aibă efect. Diversele texte vor avea aceeași valabilitate.

ARTICOLUL 4

1. Statutele reglementează raporturile de drept ale asociației sau ale sindicatului. Ele cuprind domeniile cerute de legislația relevantă, conform prevederilor art. 1. În toate cazurile ele desemnează membrii, numele și sediul. Ele definesc misiunea asociației sau a sindicatului și, eventual, funcțiile și locul de stabilire a structurilor chemate să le realizeze. Ele reglementează condițiile în care organele de gestiune și de administrație sunt desemnate, dimensiunile obligațiilor celor asociați și ale contribuției lor la sarcinile comune. Organele de gestiune trebuie să aibă cel puțin un reprezentant al colectivităților locale membre ale fiecărei țări. Ele fixează componența și modul de deliberare ale adunării generale, forma proceselor-verbale de ședință, modalitățile de dizolvare și de lichidare, precum și regulile aplicabile în materie de bugete și conturi.

2. Statutele trebuie să includă, de asemenea, o dispoziție care să permită asociațiilor să se retragă din asociație, cu respectarea unui termen a cărui durată va fi fixată de ei, precum și după lichidarea eventualelor lor datorii față de asociație și achitarea compensației față de aceasta, astfel cum va fi evaluată de experți, pentru investițiile și cheltuielile efectuate de asociație pentru sau în profitul asociațiilor respectivi. Statutele stabilesc, de asemenea, condițiile de demitere sau de excludere a unui asociat din motive de neexecutare a angajamentelor sale.

ARTICOLUL 5

Părțile se angajează să acorde autorizațiile necesare pentru îndeplinirea pe teritoriul lor, prin intermediul asociației sau al sindicatului, a misiunii ce revine acestora, sub rezerva exigențelor respectării ordinii sau securității publice.

ARTICOLUL 6

În cazul în care, conform dreptului intern, asociația sau sindicatul nu va putea dispune pe teritoriul unui stat de anumite puteri, drepturi sau avantaje necesare bunei îndepliniri a misiunii sale în folosul colectivităților locale membre care depind de acest stat, acestea din urmă vor avea dreptul și datoria de a interveni în locul asociației sau al sindicatului, în vederea exercitării sau obținerii acestor puteri, drepturi sau avantaje.

ARTICOLUL 7

1. Competențele de tutelă sau de control asupra asociației sau sindicatului sunt exercitate, conform dreptului intern, de autoritățile competente ale statului unde ele își au sediul. Aceste autorități veghează, de asemenea, la salvagardarea intereselor colectivităților locale ce depind de alte state.

2. Autoritățile competente ale celorlalte țări au un drept de informare privind activitățile și deciziile asociației sau ale sindicatului și actele adoptate în exercitarea tutelei sau controlului. Ele primesc, în special, la cererea lor, textele adoptate și procesele-verbale ale reuniunilor organelor asociației sau ale sindicatului, bilanțurile anuale, precum și proiectul de buget, dacă există, atunci când dreptul intern

prevede comunicarea lor către autoritățile de tutelă sau de control. Ele pot comunica direct cu organele asociației sau ale sindicatului, precum și cu autoritățile de tutelă sau de control, pot să le adreseze observații și să le ceară să fie consultate direct în anumite cazuri și asupra unor probleme determinate.

3. Autoritățile competente ale celorlalte state vor avea, de asemenea, dreptul de a notifica asociației sau sindicatului că se vor opune ca acele colectivități care țin de competența lor să continue să participe la asociație sau la sindicat. Această notificare, motivată în mod corespunzător, va fi considerată o cauză de excludere și va fi specificată ca atare în statute. Autoritățile vizate la paragrafele 1 și 2 din prezentul articol au, de asemenea, dreptul de a fi reprezentate printr-un delegat pe lângă organele de gestiune ale asociației sau ale sindicatului, acest delegat având competența de a asista la toate reuniunile organelor sus-menționate și de a primi agendele reuniunilor și procesele lor verbale.

ARTICOLUL 8

Prestațiile sau furnizările cu care asociația sau sindicatul vor fi însărcinate pe teritoriul membrilor lor, în conformitate cu statutele respective, vor fi efectuate sub responsabilitatea lor și cu exonerarea completă de răspundere a membrilor lor. Asociația sau sindicatul va fi răspunzător față de beneficiari și terți. Totuși aceștia vor conserva față de autoritățile locale, în locurile în care au fost efectuate prestările sau furnizările, toate drepturile, acțiunile și recursurile de care ar beneficia față de autoritățile menționate, dacă acestea ar fi păstrat, în ceea ce le privește, sarcina de a efectua prestări sau furnizări. Autoritățile care vor fi făcut obiectul unor astfel de acțiuni sau recursuri vor putea face ele însele recursuri împotriva asociației sau sindicatului.

ARTICOLUL 9

1. În lipsa concilierii, contestațiile referitoare la funcționarea asociației sau a sindicatului, cele ce îl opun pe acesta membrilor săi sau care opun doi sau mai mulți membri între ei sunt aduse în fața autorităților administrative și judiciare ale statului în care asociația sau sindicatul își are sediul.

2. Orice alte litigii în afara celor prevăzute la paragraful 1 sunt aduse în fața autorităților administrative și judiciare competente, conform regulilor obișnuite aplicabile pe teritoriul statelor-părți contractante, în afara cazului în care cei interesați nu convin să încredințeze soluționarea litigiului unei instanțe arbitrale desemnate de ele.

3. Statele-părți vor lua măsurile necesare pentru a asigura pe teritoriul lor executarea hotărârilor și sentințelor relative la dispozițiile de mai sus.

ARTICOLUL 10

Sindicatul și asociațiile constituite conform prezentului acord subzistă și după denunțarea lui, fără să prejudicieze totuși dispozițiile art. 7 paragraful 3.

2. Scheme de acorduri, de statute și de contracte între autoritățile locale

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Scheme de acorduri, contracte și statute destinate autorităților locale

La fel ca și pentru state, colectivitățile locale ar trebui să dispună de o culegere de acorduri și contracte, selecție care există deja astăzi într-un anumit număr de state, așa cum o demonstrează documentația destul de numeroasă în materia acordurilor.

Sistemul propus comportă șase scheme de acorduri, de contracte și statute, ce corespund unor grade și formule

diferite de cooperare transfrontalieră locală. Aceste scheme sunt, după obiectul și situația legislațiilor naționale, fie susceptibile de o utilizare imediată, fie subordonate adoptării unui acord interstatal care reglementează utilizarea lor.

De o manieră generală, încheierea de acorduri interstatale, chiar acolo unde ea nu pare absolut indispensabilă, ar putea contribui la precizarea condițiilor de recurgere la aceste acorduri din partea colectivităților locale. Încheierea de acorduri interstatale pare să se impună, în orice caz, pentru recurgerea la acordul vizat la pct. 2.6 (organe de cooperare transfrontalieră).

Sistemul acestor scheme de acorduri destinate colectivităților locale corespunde modelelor de acorduri interstatale. Se va face referire la acordurile interstatale în notele introductive care preced fiecare schemă.

Este, de asemenea, posibil să se integreze acordurile și organismele create la nivel local și structurile de concertare transfrontalieră, care ar fi stabilite la nivel regional sau național. Astfel, grupurile locale de concertare (schema 2.1) ar putea să se integreze în structura comisiilor, comitetelor și grupurilor de lucru prevăzute în modelul de acord interstatal privind concertarea regională transfrontalieră (modelul 1.2).

Este cazul totodată să se menționeze că aceste modele au fost concepute pe o bază schematică, deoarece nu este posibil să se imagineze ansamblul de probleme care se pot pune în fiecare caz aparte. Aceste scheme constituie un îndrumar prețios, dar ele vor putea fi modificate în funcție de necesitățile întâlnite de colectivitățile locale care le-ar putea folosi.

Tot colectivitățile locale vor avea rolul de a determina modul în care ele înțeleg să-i facă pe cetățeni să participe la concertarea transfrontalieră, în special în domeniul socio-cultural. O asemenea participare ar contribui, fără nici o îndoială, la eliminarea anumitor obstacole în calea cooperării transfrontaliere. Concertarea sprijinită pe interesul cetățenilor ar beneficia astfel de o bază solidă. Unul dintre mijloacele de a instaura participarea publicului ar putea fi acela de a recurge la o asociație. În acest fel, una dintre schemele de acorduri (schema 2.3) se referă la crearea unei asociații de drept privat.

2.1. Schemă de acord pentru crearea unui grup de concertare între autoritățile locale

NOTĂ INTRODUCȚIVĂ:

În mod normal este posibil să se creeze acest tip de grup fără a se fi recurs la acorduri interstatale. Numeroase exemple probează această posibilitate. Totuși, dacă persistă incertitudini cu caracter juridic sau de altă natură, ar trebui fixate condițiile de recurgere la acest gen de concertare printr-un acord interstatal (modelul 1.3).

Scopul și sediul grupului de concertare

ARTICOLUL 1

Autoritățile locale (părțile) se angajează să se concerteze în următoarele domenii care țin de competența lor (a se specifica domeniul sau domeniile de competență sau, eventual, a se face referire la „problemele locale de vecinătate”). În acest scop ele vor institui un grup de concertare, denumit mai jos *grup*, al cărui sediu va fi la... .

Misiunea grupului este de a asigura schimbul de informații, concertarea și consultarea între membrii săi în domeniile definite la alineatul precedent. Autoritățile membre se angajează să-i transmită toate informațiile necesare îndeplinirii misiunii sale și să se consulte, în prealabil, în cadrul său, la adoptarea hotărârilor sau măsurilor ce interesează domeniile sus-menționate.

Membrii grupului

ARTICOLUL 2

Fiecare autoritate locală-parte este reprezentată în grup printr-o delegație de... membri, delegați de către ea. Fiecare delegație poate, de acord cu grupul, să fie însoțită de reprezentanți ai organismelor socioeconomice particulare și de experți (această variantă exclude participarea cu titlu de membri a altor entități decât autoritățile locale, ceea ce ar diferenția această formulă de asociația de drept prevăzută la 2.3).

Variantă posibilă: numărul membrilor fiecărei delegații poate varia. Pot deveni membri ai grupului autoritățile locale și regionale, grupurile socioeconomice și persoanele fizice care vor subscrie la prezentul acord. Grupul este acela care hotărăște admiterea de noi membri. Fiecare delegație poate, de comun acord cu grupul, să fie însoțită de reprezentanți ai unor organisme private sau de experți.

Atribuțiile grupului

ARTICOLUL 3

Grupul poate delibera referitor la toate chestiunile indicate la art. 1. Procesul-verbal va înregistra toate problemele în legătură cu care s-a desprins un consens, precum și recomandările asupra cărora s-a convenit să fie adresate autorităților sau grupărilor interesate.

Grupul este abilitat să procedeze la studii și la anchete privind problemele de competența sa.

ARTICOLUL 4

Membrii grupului pot conveni să încredințeze acestuia executarea unor sarcini de ordin practic bine delimitate. De asemenea, grupul poate îndeplini toate misiunile care îi sunt încredințate de alte instituții.

Funcționarea grupului

ARTICOLUL 5

Grupul adoptă regulamentul său interior.

ARTICOLUL 6

Ca regulă generală, grupul este convocat de două ori pe an sau la cererea unei treimi din numărul membrilor săi, care propun înscrierea unui punct pe ordinea de zi.

Convocarea și trimiterea ordinii de zi trebuie să intervină cu cel puțin 15 zile înainte, pentru a permite pregătirea deliberărilor în cadrul fiecărei instituții reprezentate.

ARTICOLUL 7

Grupul desemnează din rândul membrilor săi un birou permanent, căruia îi determină atribuțiile și componența.

Președinția este exercitată conform regulamentului interior și, în lipsa acestuia, de către decanul de vârstă.

Relațiile cu persoanele terțe și cu autoritățile superioare

ARTICOLUL 8

În raporturile sale cu persoanele terțe, grupul este reprezentat de către președintele său, în afara cazului în care dispozițiile regulamentului interior prevăd altfel. Autoritățile superioare de care depind membrii grupului pot obține de la acesta, la cererea lor, orice informație privind lucrările grupului și sunt abilitate să trimită acolo un observator.

Secretariat și finanțare

ARTICOLUL 9

Secretariatul este asigurat de una dintre instituțiile membre (cu sau fără un sistem de reînnoire, în fiecare an).

Fiecare colectivitate este obligată să contribuie la cheltuielile de secretariat după modalitățile fixate mai jos:

.....
În principiu, expedierea informațiilor și a documentației se face în limba statului din care provin.

Adeziuni și retrageri

ARTICOLUL 10

Pot deveni membri ai grupului autoritățile locale și regionale care vor subscrie la prezentul acord. Grupul hotărăște asupra admiterii de noi membri.

ARTICOLUL 11

Orice membru se poate retrage din grup prin simpla notificare a hotărârii sale către președinte. Retragerea unui membru nu afectează funcționarea grupului, cu excepția cazului în care grupul decide altfel.

ARTICOLUL 12

Părțile vor informa secretarul general al Consiliului Europei despre încheierea acestui acord și îi vor transmite textul acestuia.

2.2. *Schemă de acord pentru coordonare în gestiunea afacerilor publice locale transfrontaliere*

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

În mai multe state acest tip de acord de coordonare transfrontalieră este deja posibil. Dacă acest lucru nu se întâmplă, condițiile de recurgere la acest tip de acord ar trebui fixate în cadrul unui aranjament interstatal prealabil (modelul 1.3).

Scopul acordului

ARTICOLUL 1

Articolul 1 definește scopul și obiectul acordului (de exemplu dezvoltarea armonioasă a regiunii frontaliere), precum și domeniile aferente.

Teritoriul vizat de acord

ARTICOLUL 2

Este cazul să se precizeze, la art. 2, teritoriile vizate de acord de ambele (sau de cele trei) părți ale frontierei.

Angajament

ARTICOLUL 3

Acest articol definește condițiile care permit realizarea scopurilor acordului (art. 1). În funcție de obiectul acordului, pot fi prevăzute următoarele angajamente:

– părțile se angajează să se supună unei proceduri de consultare prealabilă înaintea luării unor decizii pentru un anumit număr de măsuri pe care trebuie să le ia în limitele atribuțiilor lor și ale teritoriului pe care îl administrează;

– părțile se angajează să întreprindă, pe teritoriul lor și în limitele atribuțiilor lor, măsurile necesare realizării obiectivelor vizate în acord;

– părțile se angajează să nu întreprindă nici o acțiune care ar putea fi contrară obiectivelor comune vizate de prezentul acord.

Coordonare

ARTICOLUL 4

Articolul 4 ar trebui să precizeze, potrivit circumstanțelor și necesităților specifice fiecărui acord, condițiile în care decurge coordonarea:

– fie desemnând drept grup de concertare grupul având competență generală, vizat de schema de acord 2.1;

– fie prevăzând crearea unui grup de consultare specific pentru obiectivul acestui acord;

– fie pe calea unor simple contacte bilaterale la nivelul autorităților interesate.

Conciliere

ARTICOLUL 5

Fiecare membru al grupului de concertare (fiecare parte, dacă nu există un grup) poate sesiza grupul (cealaltă parte, dacă nu există un grup) ori de câte ori consideră că acordul n-a fost aplicat:

– fie că n-a avut loc consultarea prealabilă;

– fie că măsurile luate nu sunt conforme cu acordul;

– fie că măsurile necesare realizării obiectivului stabilit prin acord n-au fost luate.

Dacă părțile nu consimt la un acord, ele pot recurge la o comisie de conciliere mandatată să controleze respectarea angajamentelor.

Instanța de control

ARTICOLUL 6

Părțile pot conveni crearea unei instanțe specifice pentru controlul respectării angajamentelor asumate, compusă dintr-un număr egal de experți desemnați de cele două părți și dintr-un expert neutru, a cărui desemnare sau mod de desemnare este dinainte prevăzut.

Instanța de control exprimă avizul său cu privire la respectarea sau nerespectarea acordului. Ea este abilitată să facă public avizul său.

ARTICOLUL 7

Părțile îl vor informa pe secretarul general al Consiliului Europei despre încheierea acestui acord și îi vor transmite textul.

2.3. *Schema pentru crearea de asociații transfrontaliere de drept privat*

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Se presupune că participarea unei colectivități locale a unui stat la o asociație de drept privat a unui alt stat este posibilă potrivit aceluiași reguli și aceluiași condiții care se aplică participării acelei colectivități locale la o asociație de drept privat în propriul său stat. Dacă lucrurile nu stau așa, această posibilitate ar trebui să fie prevăzută în mod expres în cadrul unui aranjament internațional între statele interesate (modelele de acorduri interstatale 1.3 și 1.4).

În mod normal, asociațiile de drept privat trebuie să se supună regulilor prevăzute de legea țării în care asociația își are sediul. Lista care urmează indică dispozițiile pe care statutul lor ar trebui să le fixeze, în măsura în care legea aplicabilă nu le prevede. Dispozițiile relative la grupul de concertare (schema 2.1) pot fi, de asemenea, aplicate, *mutatis mutandis*, acestui tip de asociații.

Statutele determină, în special:

1. membrii fondatori ai asociației și condițiile de adăugare a noi membri;

2. numele, sediul și forma juridică ale asociației (cu referire la legea națională);

3. obiectul asociației, condițiile de realizare a obiectivelor sale și mijloacele pe care ea le are la dispoziție;

4. organele asociației și, în special, funcțiile și modul de funcționare a adunării generale (modalități de reprezentare și vot);

5. desemnarea administratorilor sau a giranților și puterile lor;

6. dimensiunea angajamentului asociațiilor față de terți;

7. condițiile de modificare a statutelor și de dizolvare a asociației;

8. angajamentul părților de a-l informa pe secretarul general al Consiliului Europei despre crearea unei asociații transfrontaliere și de a-i comunica statutele acesteia.

2.4. Schemă de contract de furnizare sau prestare de servicii între colectivitățile locale frontaliere (de tip „drept privat“)

NOTĂ INTRODUCȚIVĂ:

Se presupune că aceste colectivități locale sunt abilitate să încheie un astfel de tip de contract cu autoritățile locale din alte țări. Dacă nu acesta este cazul, această posibilitate ar trebui prevăzută în cadrul unui acord interstatal (modelul 1.4).

Este vorba de un tip de contract la care pot recurge colectivitățile locale pentru vânzare, închiriere piața muncii, furnizare de bunuri sau de prestații, cesiunea de drepturi de exploatare etc. Recurgerea colectivităților locale la contracte de tip „drept privat“ este mai mult sau mai puțin admisă conform legislațiilor și practicilor naționale, iar distincția între contracte de tipul „drept privat“ și „drept public“ este dificil de trasat. Se admite totuși că acest tip de contract poate fi utilizat ori de câte ori, conform interpretării ce prevalează în fiecare țară, este vorba mai curând de o operațiune de tip comercial sau economic pe care o persoană fizică sau juridică de drept privat ar fi putut, de asemenea, să o încheie. Pentru orice operațiune care comportă intervenția colectivităților locale care exercită atribuții ce nu pot fi rezervate decât puterii publice, este cazul să se ia în considerare, în plus față de dispozițiile evocate mai jos, regulile suplimentare dezvoltate în contractul model de tip „drept public“ (schema 2.5).

Părțile

Articolul 1 desemnează părțile și precizează dacă acordul este deschis sau nu altor colectivități locale.

Articolul 2 precizează problemele legate de facultatea generală de a contracta în mod deosebit beneficiarii și, de asemenea, modalitățile și condițiile. Dacă este cazul, el specifică, de asemenea, rezervele necesare referitoare la acordarea autorizării de către autoritățile superioare, în măsura în care aceasta afectează aplicabilitatea contractului.

Obiectul contractului

Articolul 3 fixează obiectul contractului, cu referire la:

- domenii determinate;
- zone geografice;
- persoane (comune, organisme naționale cu competență locală etc.);
- forme juridice determinate.

Articolul 4 stipulează durata contractului, condițiile de reînnoire și termenele eventuale de realizare.

Regimul juridic și economic al contractului

Articolul 5 indică locul de semnare și de executare a contractului și precizează regimul juridic al contractului (drept internațional privat) și dreptul aplicabil.

Articolul 6 tratează, dacă este necesar, chestiunile legate de regimul monetar (moneda în care trebuie efectuate plățile, precum și modul de reevaluare pentru prestațiile de lungă durată) și problemele de asigurare.

Procedura de arbitraj

Articolul 7 prevede, dacă este cazul, o procedură de conciliere și o procedură de arbitraj.

În această ultimă eventualitate, comisia de arbitraj este compusă după cum urmează:

- fiecare parte cu un interes opus desemnează (variantă: președinții instanțelor competente în materie administrativă, de care depinde fiecare dintre părți) o

persoană ca membru al comisiei de arbitraj și părțile împreună procedează la desemnarea unuia sau a doi membri independenți, în așa fel încât să se ajungă la un număr impar de membri;

— în caz de număr par al membrilor comisiei de arbitraj și de partajare a voturilor, votul membrului independent este preponderent.

Modificarea și rezilierea contractului

Articolul 8 fixează regulile care se aplică în caz de modificare sau de reziliere a contractului.

Articolul 9 prevede că părțile îl vor informa pe secretarul general al Consiliului European despre încheierea acestui acord și îi vor transmite textul lui.

2.5. Schema de contract de furnizare sau de prestare de servicii între colectivitățile locale frontaliere (de tip „drept public“)

NOTĂ INTRODUCȚIVĂ:

Această categorie de contracte se apropie de cea prevăzută la schema 2.4 (contracte încheiate într-un scop determinat). Această categorie vizează, în special, concesionarea unor servicii publice sau lucrări publice (sau în orice caz considerate „publice“ de una din țările în cauză) sau acordarea unui concurs financiar⁶⁾ de la o comună la alta sau către un alt organism de cealaltă parte a frontierei. Concesionarea unor astfel de prestații cu caracter public comportă responsabilități și riscuri deosebite legate de serviciile publice, care necesită, în consecință, introducerea în contract a unor dispoziții suplimentare față de cele prevăzute prin contractul de tip „drept privat“.

Contractele „transfrontaliere“ de acest tip nu sunt neapărat admise de toate țările și, drept urmare, o asemenea posibilitate și determinarea condițiilor de recurgere la astfel de contracte ar trebui adeseori să fie reglementate în prealabil într-un acord interstatal (a se vedea modelul de acord 1.4).

Recurgerea la un asemenea contract, care este destul de simplu de conceput și de realizat, ar putea în anumite cazuri să evite crearea unui organism comun de tipul „sindicat intercomunal transfrontalier“ (schema 2.6), care pune alte probleme juridice.

Dispoziții contractuale care urmează a fi prevăzute

În cazul în care contractul implică, cel puțin într-una din țări, stabilirea sau gestiunea domeniului public, a unui serviciu public sau a unei lucrări publice aparținând unei colectivități locale, este necesar să se prevadă garanții contractuale conform regulilor în vigoare în țara sau țările interesate.

Dacă va fi nevoie, contractul va face, de asemenea, referire la următoarele condiții deosebite:

1. regulamentul care fixează condițiile de stabilire sau funcționare a lucrării sau serviciului respectiv (de exemplu: orare, tarif, condiții de utilizare etc.);
2. condițiile deosebite ale realizării întreprinderii sau exploataării, de exemplu abilitări și autorizații cerute, procedură etc.;
3. caietul de sarcini al întreprinderii sau exploataării;
4. procedurile de ajustare a contractului în curs de executare care decurg din exigențele interesului public și compensațiile financiare care rezultă din aceasta;

⁶⁾ Această formulă ar putea aduce servicii colectivităților frontaliere, în special în materie de poluare: o colectivitate ar putea oferi un concurs financiar alteia, pentru ca aceasta din urmă să realizeze anumite lucrări ce țin de competența sa, dar prezentând un anumit interes pentru prima.

5. relațiile pe care le implică întreprinderea sau exploatarea respectivă, pe de o parte, între utilizatorii lucrării sau serviciilor și, pe de altă parte, cel care exploatează (de exemplu condiții de acces, redevențe etc.);

6. modalitățile de retragere, răscumpărare sau denunțare a contractului.

În afara acestor condiții deosebite, se aplică dispozițiile evocate pentru schema de contract (tip „drept privat“) 2.4.

2.6. Schemă de acord pentru crearea de organisme de cooperare intercomunală transfrontalieră

NOTĂ INTRODUCIVĂ:

Se presupune că mai multe autorități locale sunt admise să creeze împreună un organism cu personalitate juridică, în vederea creării și exploatării unei lucrări sau a unui echipament sau serviciu public.

Crearea și funcționarea acestei asociații sau acestui sindicat vor depinde, în mod esențial, de legislația aplicabilă și de eventualele precizări pe care le va aduce un acord interstatal prealabil care autorizează această formă de cooperare (modelul 1.5).

Mai jos figurează lista dispozițiilor pe care statutele ar trebui să le fixeze, în măsura în care legea aplicabilă nu le prevede.

Statutele vor determina în special:

1. membrii fondatori ai asociației și condițiile de adărire de noi membri;
2. numele, sediul, durata și forma juridică ale asociației (cu referire la legea care-i conferă personalitate juridică);
3. obiectul asociației, condițiile de realizare a acestuia și mijloacele de care ea dispune;
4. modalitatea în care este format capitalul social;
5. valoarea angajamentelor asociațiilor și limitele lor;
6. modul de numire și de revocare a administratorilor sau a giranților asociației, precum și puterile lor;
7. raporturile asociației cu membrii săi, terții și autoritățile superioare, în special în ceea ce privește comunicarea bugetelor, bilanțurilor și conturilor;
8. persoanele care sunt însărcinate să exercite controalele tehnice și financiare cu privire la activitatea asociației și comunicările pe care le antrenează verificările lor;
9. condițiile de modificare a statutelor și de dizolvare;
10. regulile aplicabile în materie de personal;
11. regulile aplicabile în materie de limbă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) și ale art. 114 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 1 pct. 8 lit. b) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — (1) Se înființează Agenția Națională a Medicamentului, instituție publică în subordinea Ministerului Sănătății, cu sediul în București, str. Aviator Sănătescu nr. 48, sectorul 1, prin reorganizarea Institutului pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice „Petre Ionescu Stoian“ București, care se desființează.

(2) Agenția Națională a Medicamentului este persoană juridică română, se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și cu regulamentul propriu.

(3) Agenția Națională a Medicamentului poate înființa agenții teritoriale județene fără personalitate juridică, prin reorganizarea actualelor laboratoare teritoriale ale Institutului pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice „Petre Ionescu Stoian“ București.

Art. 2. — Agenția Națională a Medicamentului asigură realizarea politicii statului în domeniul controlului complex al calității medicamentelor și a altor produse de uz uman, contribuind la promovarea sănătății și securității populației.

Art. 3. — Producția, importul, distribuția și utilizarea medicamentelor sunt admise în România numai după înregistrarea și autorizarea de către Agenția Națională a Medicamentului. Autorizarea se certifică prin eliberarea certificatului de înregistrare sau, după caz, a autorizației de punere pe piață.

Art. 4. — În realizarea obiectivelor sale, Agenția Națională a Medicamentului are, în principal, următoarele atribuții:

a) inițiază, elaborează și propune Ministerului Sănătății spre aprobare norme, instrucțiuni și alte reglementări cu caracter obligatoriu, vizând asigurarea calității, eficacității și siguranței medicamentelor și a altor produse de uz uman;

b) eliberează certificatul de înregistrare sau, după caz, autorizația de punere pe piață pentru medicamente, produse fitofarmaceutice, produse parafarmaceutice, cosmetice, stomatologice, radiofarmaceutice, homeopate, dietetice, informând despre aceasta Ministerul Sănătății cu 15 zile înainte de eliberarea certificatului de înregistrare sau a autorizației de punere pe piață; prezintă trimestrial Ministerului Sănătății lista cererilor de înregistrare sau de autorizare;

c) controlează respectarea prevederilor legale în vigoare privind calitatea produselor prevăzute la lit. b) de către organele și instituțiile publice, regiile autonome, societățile comerciale, farmaciile de spital, farmaciile cu circuit deschis, de stat și particulare, drogheriile, unitățile „Plafar“, alte persoane fizice și juridice care desfășoară activități în domeniul medicamentului; răspunde la solicitările Ministerului Sănătății privind realizarea de inspecții în domeniul său de activitate;

d) autorizează și controlează studiile clinice care se efectuează, după caz, pentru produsele prevăzute la lit. b), în conformitate cu *Regulile de bună practică în studiul clinic*;

e) inițiază și/sau efectuează studii clinice sau preclinice și analize de laborator privind calitatea, eficacitatea și siguranța produselor prevăzute la lit. b), în scopul promovării sănătății și securității populației; colaborează pentru aceasta cu unități de învățământ superior, de cercetare științifică sau de sănătate publică, care desfășoară activități complementare în domeniu;

f) organizează, îndrumă și controlează activitatea de farmacovigilență; efectuează studii privind utilizarea medicamentului;

g) aprobă materialele publicitare pentru produsele medicamentoase, în conformitate cu reglementările în vigoare;

h) întocmește Nomenclatorul produselor medicamentoase de uz uman, Lista produselor care se eliberează fără prescripție medicală, notate OTC, Lista medicamentelor care necesită condiții speciale de eliberare, Lista medicamentelor esențiale;

i) elaborează „Farmacopeea română“ și cooperează cu organisme internaționale și naționale în domeniul respectiv;

j) asigură funcționarea unui serviciu de informații privind produsele farmaceutice; elaborează și editează publicații de specialitate și de informare specifice, distribuite gratuit sau contra cost;

k) produce și distribuie substanțe de referință — standarde naționale — pentru controlul medicamentelor;

l) colaborează cu Ministerul Sănătății și cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate la elaborarea, în condițiile legii, a listei cu medicamente din Nomenclatorul produselor medicamentoase de uz uman de care beneficiază asigurații pe bază de prescripție medicală, cu sau fără contribuție personală;

m) elaborează, la cererea Ministerului Sănătății sau a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, materiale referitoare la medicamente înregistrate/autorizate, în curs de înregistrare/autorizare sau comparații între diverse molecule cu privire la eficacitate, calitate, siguranță, preț de cost;

n) hotărăște suspendarea, retragerea sau modificarea autorizării produselor prevăzute la lit. b); informează Ministerul Sănătății în termen de 5 zile asupra acestor modificări. Informația trimisă Ministerului Sănătății este însoțită de o notă justificativă;

o) prestează diverse servicii și activități specifice compartimentelor sale: analize de laborator, cu excepția celor necesare persoanelor juridice în vederea întocmirii dosarului

pentru înregistrarea/autorizarea produselor prevăzute la lit. b), cursuri de instruire;

p) propune spre aprobare Ministerului Sănătății tarife pentru activitățile desfășurate de Agenția Națională a Medicamentului;

q) inițiază, negociază și încheie acorduri și documente de cooperare internațională în domeniul controlului calității medicamentelor și a altor produse de uz uman, în condițiile legii; organizează activități de relații și colaborări internaționale în domeniul respectiv;

r) organizează reuniuni de lucru și manifestări științifice în domeniul medicamentului.

Art. 5. — (1) În vederea aplicării unitare a dispozițiilor legale privind asigurarea calității, eficacității și siguranței medicamentelor și ale altor produse de uz uman, Agenția Națională a Medicamentului colaborează cu ministere, cu alte organe ale administrației publice centrale și locale, având dreptul de a solicita acestora documentele, datele și informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor sale.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control personalul împuternicit din cadrul Agenției Naționale a Medicamentului sau din unitățile teritoriale ale acesteia are dreptul să solicite, iar agenții economici și unitățile din sectorul public și privat au obligația să prezinte documente și să răspundă la alte solicitări, necesare verificării modului în care se aplică legislația din domeniul calității medicamentului.

Art. 6. — (1) Agenția Națională a Medicamentului este structurată pe departamente de specialitate, în cadrul cărora se înființează compartimente și servicii, și este condusă de un președinte, un consiliu de administrație și un consiliu științific.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale a Medicamentului se stabilește prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Structura organizatorică a agențiilor teritoriale județene se aprobă prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) Agențiile teritoriale județene sunt conduse de directori, numiți prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.

Art. 7. — (1) Consiliul de administrație al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din șefii departamentelor, un reprezentant al Direcției farmaceutice din cadrul Ministerului Sănătății, un reprezentant al Direcției buget-finanțe din cadrul Ministerului Sănătății, un reprezentant al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, un consilier juridic desemnat de Ministerul Sănătății.

(2) Președintele Agenției Naționale a Medicamentului este și președintele consiliului de administrație.

Art. 8. — Consiliul de administrație are următoarele atribuții:

a) aprobă politica economică și financiară a Agenției Naționale a Medicamentului;

b) aprobă structura organizatorică a departamentelor și regulamentele de ordine interioară;

c) avizează bugetul de venituri și cheltuieli;

d) analizează oportunitatea și posibilitățile încheierii de contracte de colaborare și prestări de servicii, potrivit atribuțiilor Agenției Naționale a Medicamentului;

e) avizează tarife pentru activitățile desfășurate de Agenția Națională a Medicamentului;

f) elaborează raportul anual de activitate al Agenției Naționale a Medicamentului, care se prezintă Ministerului Sănătății;

g) aprobă regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale a Medicamentului.

Art. 9. — (1) Consiliul de administrație se întrunește de cel puțin 3 ori pe an. Data întrunirii consiliului de administrație este stabilită în ședința acestuia. Consiliul de administrație se poate întruni, de asemenea, ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui Agenției Naționale a Medicamentului, a reprezentanților Ministerului Sănătății sau ai Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, a ministrului sănătății sau a unei treimi din numărul membrilor săi.

(2) Pe ordinea de zi a consiliului de administrație au prioritate propunerile președintelui, ale reprezentanților Ministerului Sănătății sau ai Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și cele care întrunesc votul unei treimi din numărul membrilor consiliului de administrație.

(3) Consiliul de administrație nu se poate întruni decât dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor săi.

(4) Hotărârile se aprobă în consiliul de administrație cu majoritate simplă.

(5) Hotărârile consiliului de administrație se supun aprobării ministrului sănătății. În acest scop ele se transmit ministrului sănătății și se pun în aplicare în termen de 15 zile de la transmitere, dacă nu se comunică dezacordul ministrului sănătății.

Art. 10. — (1) Consiliul științific al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din 4 membri ai Agenției Naționale a Medicamentului, un reprezentant al Academiei de Științe Medicale, 4 reprezentanți ai facultăților de medicină, de preferință farmacologi, 4 reprezentanți ai facultăților de farmacie, 4 medici clinicieni cu experiență, un farmacist de spital, un medic stomatolog, un reprezentant al Ministerului Sănătății, un reprezentant al Ministerului Industriei și Comerțului, un reprezentant al Ministerului Cercetării și Tehnologiei, un reprezentant al Colegiului Farmaciștilor din România, un reprezentant al Colegiului Medicilor din România, un reprezentant al producătorilor internaționali de medicamente, un reprezentant al producătorilor români de medicamente.

(2) Președintele consiliului științific este ales dintre membrii săi.

(3) Consiliul științific stabilește politica științifică a Agenției Naționale a Medicamentului în concordanță cu prevederile art. 4.

(4) Consiliul științific se întrunește de cel puțin 3 ori pe an. Data întrunirii consiliului științific se stabilește în ședința acestuia. Consiliul științific se poate întruni ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui Agenției Naționale

a Medicamentului, a ministerelor implicate sau a unei treimi din numărul membrilor săi.

(5) La ședințele consiliului științific participă, cu drept de vot, președintele Agenției Naționale a Medicamentului sau un delegat al său.

(6) Pe ordinea de zi a ședințelor consiliului științific sunt incluse cu prioritate: activitatea științifică desfășurată de Agenția Națională a Medicamentului între două ședințe, cu analiza modului în care a fost posibilă aplicarea politicii științifice a Agenției Naționale a Medicamentului, propuneri ale președintelui Agenției Naționale a Medicamentului, propuneri ale ministerelor reprezentate, ale Academiei de Științe Medicale sau propuneri care întrunesc votul unei treimi din numărul membrilor consiliului științific.

(7) Consiliul științific poate delibera numai dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor săi.

(8) Hotărârile consiliului științific se aprobă cu majoritate simplă.

(9) Hotărârile consiliului științific se supun aprobării ministrului sănătății. În acest scop ele se transmit ministrului sănătății și se pun în aplicare în termen de 15 zile de la transmitere, dacă nu se comunică dezacordul ministrului sănătății.

Art. 11. — Membrii consiliului științific și ai consiliului de administrație sunt numiți prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea Agenției Naționale a Medicamentului, a Ministerului Sănătății sau a altor instituții implicate, pentru o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea de reînnoire a mandatului de cel mult două ori.

Art. 12. — (1) Membrii consiliului științific pot primi indemnizații de ședință de maximum 20% din salariul de bază al președintelui și pot deconta cheltuieli de transport, cazare și diurnă, în condițiile legii.

(2) Membrii consiliului de administrație și ai consiliului științific trebuie să declare interesele personale față de societățile comerciale producătoare sau distribuitoare de medicamente la numirea lor și ori de câte ori survin modificări în relația cu acestea.

Art. 13. — (1) Președintele Agenției Naționale a Medicamentului este numit prin ordin al ministrului sănătății, pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea de reînnoire a mandatului de cel mult două ori.

(2) Președintele reprezintă Agenția Națională a Medicamentului în raporturile sale cu persoane fizice, cu Ministerul Sănătății sau cu alte persoane juridice din țară și din străinătate.

(3) Președintele aduce la îndeplinire hotărârile consiliului de administrație și ale consiliului științific și răspunde de întreaga activitate a Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Agenției Naționale a Medicamentului emite decizii și instrucțiuni.

Art. 14. — (1) Agenția Națională a Medicamentului se finanțează din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

(2) Constituie venituri extrabugetare veniturile realizate din activitățile prevăzute la art. 4 lit. b), c), d), g), j), k) și o).

(3) Veniturile extrabugetare vor fi utilizate pentru investiții, dotări, achiziționare de materiale consumabile, cheltuieli de personal.

(4) Soldul anual al fondurilor extrabugetare se raportează pentru anul următor cu aceeași destinație.

Art. 15. — (1) Angajarea și promovarea personalului Agenției Naționale a Medicamentului se fac potrivit legii.

(2) Salarizarea personalului Agenției Naționale a Medicamentului se face potrivit legislației referitoare la salarizarea personalului bugetar.

Art. 16. — (1) Bunurile aflate în administrarea Institutului pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice „Petre Ionescu Stoian” București trec în administrarea Agenției Naționale a Medicamentului, pe bază de protocol.

(2) Personalul Institutului pentru Controlul de Stat al Medicamentului și Cercetări Farmaceutice „Petre Ionescu Stoian” București se preia prin transfer.

Art. 17. — Prezenta ordonanță va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 1999. Începând cu această dată orice alte dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Hajdú Gábor

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Horia Ene

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 29 august 1998.
Nr. 125.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 pct. 1 lit. m) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 30 august 1997, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *titluri de stat* — înscrisuri care constituie datoria publică a României, sub formă de bonuri, certificate de trezorerie și alte instrumente cu scadențe de un an sau de până la un an, obligațiuni și alte instrumente cu scadențe mai mari de un an, constituind împrumuturile statului în moneda națională și/sau în valută, pe termen scurt, mediu și lung;

b) *investiție de portofoliu* — dobândirea de titluri de stat, de pe piețele organizate ale titlurilor de stat, de către o persoană fizică sau juridică nerezidentă, prin intermediari autorizați în operațiuni cu titluri de stat;

c) *investitori nerezidenți* — persoane fizice sau juridice nerezidente care investesc în România în titluri de stat;

d) *intermediari autorizați în operațiunile cu titluri de stat pe piața primară* — bănci, societăți de valori mobiliare sau alte instituții autorizate de Banca Națională a României să participe pe piața primară a titlurilor de stat.“

2. Articolul 2 se abrogă.

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Investitorii nerezidenți pot achiziționa titluri de stat de pe piața primară prin intermediari autorizați în operațiuni cu titluri de stat pe piața primară, în condițiile stabilite de Ministerul Finanțelor și în conformitate cu reglementările privind titlurile de stat emise de Banca Națională a României.

(2) Tranzacționarea titlurilor de stat pe piața secundară poate fi efectuată de persoanele nerezidente direct sau prin intermediarii autorizați în operațiuni cu titluri de stat pe piața primară ori prin alți intermediari autorizați de Banca Națională a României.“

4. Articolul 4 se abrogă.**5. Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Ministerul Finanțelor va indica prin ordin al ministrului acele serii de titluri de stat deschise participării investitorilor nerezidenți.“

6. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Dreptul de proprietate și tranzacțiile cu titluri de stat sunt evidențiate prin înregistrările efectuate de Banca Națională a României sau de agentul ei desemnat.“

7. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Operațiunile de repatriere a capitalului investit și a veniturilor realizate în urma investițiilor de portofoliu obținute prin cumpărarea de titluri de stat se pot efectua începând cu data decontării tranzacției.

(2) Tranzacțiile valutare cu privire la investițiile în titluri de stat se vor supune reglementărilor privind efectuarea operațiunilor valutare, elaborate de Banca Națională a României.“

8. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Repatrierea investiției de portofoliu efectuate, a veniturilor realizate din tranzacțiile cu titluri de stat se efectuează în valută convertibilă, este liberă și nu face obiectul impozitării în România.“

9. Articolele 9—11 se abrogă.

Art. II. — Referirile la titlurile de stat din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1997 privind regimul investițiilor străine în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 19 iunie 1997, se elimină.

Art. III. — Operațiunile cu titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, al căror termen de scadență se împlinește după această dată, sunt supuse prevederilor legale în vigoare la data emiterii lor.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 66/1997 privind regimul investițiilor străine în România, realizate prin cumpărarea de titluri de stat, cu modificările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

p. PRIM-MINISTRU
VALERIU STOICA

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

Ministrul reformei,
președintele Consiliului pentru Reformă,
Ioan Mureșan

București, 31 august 1998.
Nr. 131.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.